

สวัสดิ์ครับพี่น้องทุกท่าน

วันนี้พระเยซูเจ้าชวนบรรดาศิษย์ของพระองค์ข้ามทะเลสาบไปอีกฝั่งหนึ่ง พวกเขาจึงละประชาชนไว้ และลงเรือไปกับพระองค์ แต่ในขณะที่เดินทาง **“เกิดพายุแรงกล้า”** คลื่นซัดเข้าเรือ จนน้ำเกือบจะเต็มเรืออยู่แล้ว ในขณะที่สถานการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้น ผู้เฒ่าบอกเราว่า ขณะนั้นพระเยซูเจ้าหนุนหมอนบรรทมหลับอยู่ที่ท้ายเรือ บรรดาศิษย์จึงปลุกพระอาจารย์ ต่อว่าพระองค์ ด้วยคำถามว่า **“พระอาจารย์ พระองค์ไม่สนพระทัยที่พวกเรา กำลังจะตายอยู่แล้วหรือ”** เมื่อพระอาจารย์ได้ยินดังนั้น จึงทรงลุกขึ้น บังคับลม ตรีศตั้งทะเล **“เจียบซิ จงสงบเถิด”** หลังจากนั้น ลมก็หยุด ท้องทะเลราบเรียบอย่างยิ่ง เมื่อทุกอย่างสิ้นสุดลง ทรงตอบกลับไปยังบรรดาศิษย์ด้วยคำถามว่า **“ตกใจกลัว เช่นนี้ทำไม ท่านยังไม่มี faith หรือ”** เหตุการณ์นี้ทำให้บรรดาศิษย์รู้สึกกลัว และเกิดความพิศวงว่า พระองค์เป็นใครกัน ลมและทะเลจึงยอมเชื่อฟังเช่นนี้

พี่น้องครับ บ่อยครั้งที่ชีวิตของเราต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง หรือการท้าทาย เช่นเดียวกับบรรดาศิษย์ในพระวรสารวันนี้ที่ได้รับการเชิญชวนจากพระอาจารย์ให้ลงเรือไปพร้อมกับพระองค์ **“ข้ามทะเลสาบไปอีกฝั่งหนึ่ง”** แต่ถูกท้าทายความเชื่อด้วยปรากฏการณ์ทาง

ธรรมชาติที่ไม่อาจควบคุมได้ หลายครั้งหลายหนที่ชีวิตของเราต้องพบเจอกับสถานการณ์ที่ยากจะควบคุมได้ด้วยความคิด สติปัญญา และความสามารถตามประสามนุษย์ และถูกท้าทายให้ **“เชื่อโดยไม่ต้องสงสัย”** ซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ผู้มีสติปัญญาและความสามารถที่นับวันจะยิ่งมียิ่งขึ้น แต่วันนี้พระวรสารบอกกับเราว่า เราไม่สามารถควบคุมทุกสิ่งได้จริง ๆ แม้กระทั่ง **“ความกลัวในใจ”** แต่พระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจเหนือสิ่งสารพัด เป็นพระเจ้าที่พร้อมจะช่วยเหลือและเยียวยา เมื่อเรารู้แบบนี้แล้ว สิ่งที่เราควรทำคือ **“ปลุกพระอาจารย์ให้ตื่น”** อันที่จริงพระองค์มิได้ทรงหลับไหลแต่อย่างใด แต่ทรงประทับอยู่กับเราในความเจียบภายใต้ภาพปรากฏที่เราอาจเห็นว่าเป็นความหลับไหล แต่ที่จริงแล้ว คือ ความเจียบสงบท่ามกลางเสียงอึกทึกครึกโครมและ

ความวุ่นวายใด ๆ ต่างหาก พระเจ้าจะทรงกลับได้อย่างไรหากลูกของพระองค์ต้องเผชิญกับความยากลำบากโดยเฉพาะความลำบากที่เกินกำลังจะรับไหว ทรงรอให้เราปลุกพระองค์ให้ตื่นขึ้น หากเรามองสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความเชื่อ เราจะเห็นว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราเป็นเสียงเตือนให้เราร้องเรียกหาพระเจ้า เตือนเราให้ปลุกพระองค์เพื่ออยู่กับเราในความจริง ไม่ใช่แค่ในความคิดหรือความรู้สึก พระองค์ทรงสนพระทัยในทุก ๆ วินาทีของชีวิตของเราว่าเป็นอย่างไร และจะทรงทำให้สิ่งที่เราเผชิญอยู่เป็นไปอย่างสงบและราบเรียบขอเพียงสิ่งเดียวคือ **“จงมีความเชื่อและไว้วางใจในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าเถิด”**

พี่น้องที่รัก จงเลียนแบบอย่างโยบ และบรรดาศิษย์เถิด ในยามที่พายุแรงกล้าถาโถมเข้าใส่ ท้องทะเลปั่นป่วนด้วยแรงลม พวกเขาร้องเรียกหาพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณที่ตระหนักรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระองค์และด้วยความหวัง ปล่อยวางตนเองไว้กับพระเจ้าผู้ที่ทรงมีอำนาจจุดเราขึ้นจากความกลัวและความท้อแท้ สิ้นหวัง จงดำรงอยู่กับพระคริสตเจ้าในเรือที่ทรงจัดเตรียมไว้ เพื่อข้ามทะเลสาบไปอีกฝั่งหนึ่ง พันฝ่าทุกอย่างด้วยความหนักแน่นและอดทน เพื่อให้สภาพเก่าได้ผ่านพ้น และให้สภาพใหม่ในพระองค์เกิดขึ้นจริงกับชีวิตของเรา

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

คุณพ่อวิทวัฒน์ แก้วแหวน